

## TEKITATUD, LOODUD MÜSTILISE ARMASTAJA IGAVIKU POOLT, INIMOLEND NÄIB SEDA UNUSTAVAT

Võibolla kiiruse pärast, võibolla ruttamise tõttu, võibolla isiklikust egoismist, võibolla võimu kasutamise kaudu -võibolla-... saab üha enam -võibolla-... kontrolli inimelu üle, selles Universumi paigas, selle valdajaks mälu kaotamine.

Vaid veidi aega tagasi olid mälestust ilma jäänud inimesed kui mitte harvad, siis mitte olulised. Täna on see kiiresti leviv nagu katk. Ja juba peetakse seda, kogu niinimetatud "neurodegeneratiivsete haiguste" kontinenti õnnetuseks, XXI sajandi katkuks.

Ilmselgelt võime lugeda põhjusteks ümbritsevat keskkonda: suspensioonis leiduvad osakesed hingamiseks (*suspensioon: tahke aine osakesed, mis on pihustunud vedelikku*), toksilised toiduained, reostatud veed, konfliktid inimsuhted... ja veel pikk "jne-nimekiri", mis tuleneb genoomis leiduvatest kahjustustest.

Ja selles "mitte-primordiaalses, -ürgses" supis, selles supis on sündimas leem..., mis on vähemalt murettekitav.

*-Kui palju aega on möödunud meie loomisest!?*

*-Uhh! Kindlapeale palju!*

*-Mäletate...?*

*-Uhhhhh!...*

Kas jumalad on meid unustanud, või meie unustame jumalaid?

Kuid on nii et, lisaks, unustame "selle hetke kui"... ja unustame "selle kogemuse, mil"... ja unustame "selle juhtumuse, kui"... Ja on näha, et see ei ole mitte ainult üksikindiviidide unustamine, vaid ka kogukondade oma, kuni tervete riikideni välja, mis küünivad sündmuste ignoreerimiseni, mis, siiani, siiani, siiani on seal kirja pandud.

Püüame, efemeriididel, meelde tuletada märkimisväärseid daatumeid ja detaile; vähemalt... Leonardot, Miguel Angelit, Descarti... Bah! Silmapilkselt ilmus ka Steve Jobs või... Kobe Bryant või... CUP (*hispaania vasakäärmuslik poliitiline partei ja tema kandidaat*).

*-Kuulge. "Kas "Platon" oli mingi plaat või oli kellegi nimi?*

*-"Platon", ei olnud mingi suur plaat; oli kellegi nimi.*

Ilmselt ei huvita Platon ega Aristoteles ega Kant ega... kes iganes! ; olgugi et nad on meie tavateadvuse arhetüüpides, kuid seda ei teata enam miks nad on seal, ega kuidas nad sinna jõudsid..., ega ka mõjust, mis nad on genereerinud.

Vähehaaval, võibolla, iga inimolend, nakatununa kogukonnas... Nagu on toimumas praegu!:

*"Ja see grupp räägib niiviisi, ja see teine inimgrupp räägib teisiti, ja ühed riietuvad niiviisi..."*.

Väikesed armeed. Justnagu oleksid mingi kariloomad:

*"Praegune mood on selline"... või "Tuleb kanda seda, sest... sest jah!"*.

Kahtluseta, religioonid, mis püüdsid meid siduda ja meid ühendada Loominguga, korrumpeerusid järk-järgult; muutusid seniilseks, haigestusid vanadusse. Ja ei märganud, et see ei oli haigus, vaid mõtlesid, et Jumal, vähehaaval, suri iga ühe sees. "Et Jumal, vähehaaval, suri iga ühe sees ". Niiviisi võiks õigustada mingit väärikat surma: *"Ma suren koos Temaga, või Tema sureb koos minuga"*.

Nii võimukas, võimas tsivilisatsioon!, tuumalõhkepeadega, võimelised hävitama kogu elava ja iga korruga enam võimetu end igapäevaselt taastama, värskendama toimuvast, sellest mis toimus eile ja üleile, justnagu midagi polekski juhtunud!

Näib nagu see oleks kõlbmatu elu, ühest päevast teise, päev päeva järel! Kahtluseta “kasutada ja minema visata”.

Tänane Palve Tähendus rõhutab meile seda kergust, millega inimolend jääkaineliselt areneb... kuni kasutate jääkideni välja!, kuna ei oska säilitada oma hingelisi, hingestatud, vaimseid läbielamisi!... ja, lähtudes nendest, jätkata kasvu hämmastuses!, imestuses!, ekstraordinaarses... elamise... tunnetuses!

Armastuste Tuige... raueb. Tema asemel mingi klahv või informatsioon. Tema asemel mask või... omand.

Armastaja Tuige muutub nõrgaks! Ta seab tema kasulikkuse küsimuse alla, vaidlustab selle; ta seab küsimuse alla tema nõrkuse; ta seab küsimuse alla tema võimekuse; ta seab küsimuse alla tema vajaduse.

Mingi “*ma ei tea*”, mingi “*võib olla*”, “*siis ku*”, mingi “*ehk*”, mingi “*eks paistab, eks me näe*”... Hakkab seda asendama verbaalselt, nagu mingi laada laul. Järk-järgult asendab ta kõike seda, inimolendi tähtsuse, kasumi nõudlikkuses, raha saamise võimaluse, kohaloleku, elukoha kindlustamise pärast...

Alguse saanud Müstilise Armastaja Igavikust, hingestatud ja alal hoitud Tema poolt, paistab olendil olevat meelest läinud. See ununeb.

Ta uitab oma kestas, oma peenosakestes, oma valudes, oma... vaevades!

Ta muutub kurtmiseks. Ta muutub loiuks. Ta muutub progressiivselt vulgaarsemaks. Ja koos sellega kaotab oma žesti, vaate, naeratuse, sõna, läheduse, hinguse, ohke... tundlikkuse...

On vajalik olla valvel, et osata interpreteerida Loomingu keeli; et teada, et iga hetk on transtsendeerumine... aste astme järel; jõuda tundmiseni, et meie teadvus on sassi aetud ja allutatud, ilma märterlikkusega, mingile elamise armunud veendumusele.

See kõlab..., kõlab peaaegu võimatuna. Sest silmapilkselt hakkavad mässama!... paika pandud, igapäevased materialismid. Suletakse uksed ja aknad ja igasugune ventilatsioon, mis viib meid Lõpmatusse; mis on see, kus me oleme!

“Mis on see, kus me oleme”. Olgugi et teadus on sellesse Igavikku juba sisse juhutatud, et meile öelda et see on ”lõplik, et see on ammenduv, et on finaal.

Ja loomulikult, sedamööda kuidas lõpetatakse olemast see, kes ollakse, “Igaviku Hingus”, siis inimene muutub pärgamendiks!..., kõvaks, kortsuliseks. Ta muutub hinguse unustuseks ja... see haarab kaasa, kogeleb...

Kui miski lõpetab olemaks seda mis ta on, siis ta unustab kes on..., sest on tahtnud olla midagi muud!

Ta on nagu kala, kes hüppab veest välja kuivale maale, ja ta seob end ikka ja jälle teise eluga, mis ei oleks seotud veega. Mõned söömud, mõned hetked kannataks ta välja. Ja kuivaks otsekohe, muutuks pärgamendiks; oleks kala... sööt!

Ükskõik mil moel, kui olend deformeerub..., sest püüdleb, kalkuleerib ja genereerib ainult oma rütmi baasil ja tulemuseks, lisamata oma tegemisse transtsendentsi, muutub tõkestunud veeks; reostades oma eksistentsi; nakatades ükskõik millist janust.

Usuga..., mis valmis seatakse; selle rakendamisega... selles, milleks valmis ollakse; ilmselguste ja toimuvate sündmuste kindlusega, võib olend uuesti asuda, seadistuda... loomingute -ideaalidest ja emotsioonidest inspireerituna- voolusängi, üllatumise -mida läbi elatakse- toel, mida teostatakse ja tuntakse maagiliselt iga päev...

Ja teades oma olemisest Igaviku pärijaks, suuta selgitada, tuua näiteid, ise käituda, tegutseda vastavalt, selgitada... neile, kes jäävad tõkestatuks “kindlasse”, tulutoovasse.

Hingata hingestatud hingust; see mis vastab... sellele, kes ollakse...

**Igavikuliselt loodud ja katkematult loov!...**

**Ilma limitide ja piiride omaksvõtuta...**

**Tehes kestvaid laule... koos tuule kulgemisega.**

**\*\*\***